

Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy — Laharana Valo ambin'ny folo

Ny Fahotan'ny Razana

Jeff Pippenger

2023-11-19

Tamin'ny taona 1856, ny Advantisma Millerita izay Filadelfiana teo aloha dia nofaritan'i James sy Ellen White ho Laodiseana. Dia nanomboka nampandroso ny hafatry Laodisea ho amin'ilay hetsika i James White tamin'ny alalan'ny Review and Herald. Tao amin'io famoahana io ihany, tamin'io taona io ihany, dia naseho koa ny fahazavana nitombo momba ny “fito andro” ao amin'ny Levitikosy enina amby roapolo, tamin'ny andiana lahatsoratra valo nosoratan'i Hiram Edson, izay noheverin'ny White ho ambony tokoa ka nomeny ny anarany ny zanany lahy voalohany. Nifarana tamin'ny fampanantenana ilay andiany fa mbola hotanterahina amin'ny ho avy izany, kanefa tsy nipoitra intsony izy tatỳ aoriana. Teo amin'ny teboka nifindran'ilay hetsiky ny anjely voalohany, avy tao Filadelfia ho any Laodisea, dia tafintohina tamin'ny “fito andro” ao amin'ny Levitikosy enina amby roapolo ilay hetsika, izay maneho ilay ‘faminaniana ara-potoana’ voalohany indrindra izay notarihin'ny anjelin'Andriamanitra an'i William Miller ho fantatra sy hotorina.

Ny “fito andro” no vato fehizoron'ny fanorenana ny tempolin'ny Millerita. Ny fanoharana ara-paminaniana rehetra momba ny fanorenana masina dia fanoharana an'i Kristy, satria tsy misy fanorenana hafa azo apetraka afa-tsy Kristy.

Fa tsy misy fototra hafa azon'ny olona apetraka afa-tsy izay efa napetraka, dia Jesosy Kristy. 1 Korintiana 3:11.

Tsy i Kristy ihany no fanorenana, fa Izy koa no vato fanorenana izay nolavin'ny mpanao trano ary nony avy eo dia nahatafintohina azy ireo. Izy no vato izay tonga ho lohan'ny zorony amin'ny farany. Ao amin'ny tantaran'ny Millerita, ny “fito heny” no tandindon'io vato fehizoro io.

Nohamafisin'i Kristy tamin'ny maro ny fanekena mandritra ny herinandro iray. Ny firafitry ny faminanian'ny “fotoana fito” namely ny fanjakan'i Isiraely avaratra (izay efa nofaritan'i Hiram Edson tao amin'ireo lahatsoratra valo tsy vita) dia namerina ilay firafitra mitovy amin'ny herinandro ara-paminaniana izay nanamafisan'i Kristy ny fanekena ho fahatanterahan'i Daniela toko faha-sivy, andininy faha-fito amby roapolo. Ilay herinandro izay nanangonan'i Kristy an'i Isiraely dia ilay firafitra mitovy indrindra amin'ilay herinandro izay nampielezany an'i Isiraely. Dimy amby roa arivo sy roa-polo taona no naharetan'ny fampielezana an'i Isiraely fahiny, ary dimy amby roa arivo sy roa-polo andro no naharetan'ny fanangonana an'i Isiraely ara-panahy. Nahangoniny i Isiraely mba hanamafisana ny fanekena, ary nampieleziny i Isiraely noho ny adin'ny fanekenany. Ny famantarana ny “fotoana fito” ho vato fehizoron'ny tempolin'ny Millerita dia mifanaraka tanteraka amin'ny famantarana an'i Kristy ho vato fehizoro. Ny mandà izany vato izany dia mandà an'i Kristy.

Rehefa i Kristy, tamin'ny taona 1856, no voalohany indrindra teo amin'ny tantaran'ny Kristianisma, nitsangana ka nandondona teo am-baravarana'i Laodikia, dia nitady hampisy fitomboan'ny fahalalana momba ilay vato mahatafintohina izay efa saiky hailiky ny mpanao trano Izy. Fito taona tatỳ aoriana, na azonao lazaina hoe, roa arivo sy diman-jato amby roapolo andro ara-tandindona tatỳ aoriana, dia nakaton'ny Advantisma Laodikiana ny varavarana. Mampalahelo fa nandà tsy hahita ilay fitomboan'ny fahalalana ny Advantisma. Ny vato izay mahatafintohina anao dia vato izay tsy hitanao, kanefa mbola eo ihany izy.

Ny oloko dia ringana noho ny tsy fahalalana; satria nandà ny fahalalana ianao, dia holaviko koa ianao, mba tsy ho mpisorona ho Ahy intsony; satria nanadino ny lalàn'Andriamanitrao ianao, dia hanadino ny zanakao koa Aho. Hosea 4:6.

Ny ozon'ny “impito” tamin'ny fanjakana atsimon'i Joda dia nanomboka tamin'ny 677 tal. J.K. ary nifarana tamin'ny 22 Oktobra 1844, niaraka tamin'ny roa arivo sy telonjato taona ao amin'ny Daniela toko fahavalo, andininy fahaefatra ambin'ny folo. Ny “impito” dia ampahany amin'ilay faminaniana mihitsy izay efa voatondro ho “fototra sy andry afovoany” amin'ny hetsika Adventa. Ny fototra sy andry afovoan'ny Adventisma dia tanteraka tamin'io fotoana io ihany niaraka tamin'ny faminaniana maro hafa. Ny “impito”, ny roa arivo sy telonjato andro, Malakia toko fahatelo, Daniela toko fahafito, andininy fahatelo ambin'ny folo, ary ny fanoharana ao amin'ny Matio 25 momba ireo virijina folo dia samy tanteraka tamin'ny 22 Oktobra 1844. Ny datin'ny 22 Oktobra 1844 no daty fototra iorenan'ny hetsika Adventa, ary mifandray amin'izany daty izany dia didy iray ihany no voatondro.

Ary ilay anjely izay hitako nitsangana teo ambonin'ny ranomasina sy teo ambonin'ny tany, dia nanandratra ny tanany ho any an-danitra, ary nianiana tamin'Ilay velona mandrakizay doria, izay nahary ny lanitra sy izay zavatra ao aminy, ary ny tany sy izay zavatra ao aminy, ary ny ranomasina sy izay zavatra ao aminy, fa tsy hisy andro intsony. Apokalypsy 10:5, 6.

I Sister White dia manondro ilay anjelin'ny Apokalypsy toko faha-folo, izay nijoro teo ambonin'ny tany sy ny ranomasina, ho Jesosy Kristy.

“Ilay anjely mahery izay nampianatra an'i Jaona dia tsy iza fa Jesosy Kristy mihitsy. Ny fametrahany ny tongony ankavanana teo ambonin'ny ranomasina, ary ny ankaviany teo ambonin'ny tany maina, dia mampiseho ny anjara asa tanterahiny ao amin'ireo sehatra famaranana amin'ilay fifanandrinana lehibe amin'i Satana. Io toerana io dia manambara ny heriny fara tampony sy ny fahefany ambony indrindra manerana ny tany rehetra.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Kristy dia nandray ny toeran'ny nijoro teo ambonin'ny ranomasina sy ny tany mba hanehoana ny fahefany fara tampony. Avy eo dia nanandratra ny tanany Izy ka nandidy fa “tsy hisy fotoana intsony.” Kristy dia niditra tao amin'ny fanekena niaraka tamin'ny Milerita, ary nomeny didy iray izy ireo, tahaka ny nanomezany an'i Abrahama rehefa niditra tao amin'ny fanekena taminy Izy. Nandidy an'i Abrahama Izy mba hamora ny zaza lahy. Rehefa niditra tao amin'ny fanekena tamin'ny vahoaka voafidy teo amin'ny tantaran'i Mosesy Izy, dia nanome didy maro, ary tafiditra tamin'ireo didy ireo ny toromarika fa ny mpisorona ihany no mahazo mikasika ny fiara.

Nanandratra ny tanany Izy ka nianiana tamin'ny 22 Oktobra 1844 fa tsy hampidirina intsony ao amin'ny faminaniana ara-Baiboly ny fotoana ara-paminaniana. Efa niresaka momba ny “andro sy fotoana” Jesosy tamin'ilay niakany ho any an-danitra tao anatin'ny rahon'ny anjely, ka izany no tandindon'ny fiakaran'ireo vavolombelona roa ho faneva. Ny zavatra nandidiany tamin'izany fotoana izany dia momba ny “andro sy fotoana.”

Koa rehefa niangona izy ireo, dia nanontany Azy hoe: Tompo ô, amin'izao andro izao va no hamerenanao indray ny fanjakana amin'ny Isiraely? Ary hoy Izy taminy: Tsy anjaranareo ny mahalala ny andro na ny fotoana, izay napetraky ny Ray eo amin'ny fahefany manokana. Fa hahazo hery ianareo, rehefa tonga aminareo ny Fanahy Masina; ary ho vavolombeloko any Jerosalema sy eran'i Jodia rehetra ary Samaria ary hatramin'ny faran'ny tany ianareo. Asan'ny Apostoly 1:6–8.

Tsy nilaza Jesosy fa tsy misy fotoana sy vanim-potoana, fa rehefa niteny tamin'ny alalan'i Solomona Izy dia nanamafy fa misy “fotoana sy vanim-potoana.”

Ho an'ny zavatra rehetra dia misy fotoana voatendry, ary misy fotoana ho an'ny fikasana rehetra ety ambanin'ny lanitra: Mpitoriteny 3:1.

Ao amin'ny firaketana ara-Baiboly dia misy “fotoana sy vanim-potoana” izay vavolombelona momba an'i Palmoni, ilay “Mpanisa Mahagaga”; nefa hatramin'ny 22 Oktobra 1844, ny olon'Andriamanitra dia efa nomena baiko mba tsy hanolotra intsony hafatra ara-paminaniana izay miorina amin'ny fotoana. Ny torohevitr'i Jesosy tamin'ny mpianatra, taloha kelin'ny niakany, dia maneho ny tantara mialoha indrindra ny hanandratana ny olony voadio ho famantarana ao amin'ny Apokalypsy toko fahiraika ambin'ny folo, ary mifanaraka amin'ny baiko izay nomeny tamin'ny 22 Oktobra 1844 izany. Tamin'ilay daty fototra iorenan'ny Advantisma, Kristy dia nandidy fa tsy hisy intsony hafatra ara-paminaniana miorina amin'ny fotoana, ary tamin'ny niakany, izay tandindon'ny fiakaran'ireo vavolombelona roa ao amin'ny Apokalypsy 11, dia naveriny indray izany baiko izany.

“Aoka ny rahalahy sy anabavy rehetra hitandrina amin'izay rehetra mety hametra fotoana ho an'ny Tompo hanatanterahany ny teniny momba ny fihaviany, na momba izay fampanantenana hafa nataony izay manan-danja manokana. ‘Tsy anareo no hahalala ny andro na ny fotoana, izay napetraky ny Ray eo amin'ny fahefany ihany.’ Mety hiseho ho tena mafana fo amin'ny asan'Andriamanitra ny mpampianatra sandoka, ary mety handany fananana mba hampahafantarany izao tontolo izao sy ny fiangonana ny foto-keviny; kanefa, rehefa afangarony amin'ny fahamarinana ny fahadisoana, dia hafatry ny fitaka ny hafany, ka hitarika fanahy ho amin'ny lalan-diso. Tokony hotsenaina sy hotoherina izy ireo, tsy noho izy olon-dratsy, fa satria mpampianatra lainga izy ary miezaka hametraka eo amin'ny lainga ny tombo-kasen'ny fahamarinana.” Testimonies to Ministers, 55.

Nilaza mazava tsara i Rahavavy White fa tsy hanana hafatra momba ny fotoana velively isika izay manondro zavatra iray manana heviny manokana, fa tsy ny Fiaviany Fanindroany ihany. Ny faminaniana momba ny fotoana, izay lohahevitra ny hetsika Millerita, dia nifarana tamin'ny 22 Oktobra 1844, ary ny didy tokana nifandray tamin'io daty fototra io dia izao: tsy tokony

hampiasaina intsony velively ny fotoana eo amin'ny fanolorana ny hafatr'Andriamanitra.

Tamin'ny fihetsiketsehana tany am-piandohan'ny anjely voalohany, teo indrindra amin'ny fotoana nifindrana avy tao Filadelfia ho any Laodikia, dia nomena fahazavana mitombo momba ilay fahamarinana fototra niorenan'ny hetsika Millerita. Fito taona tatỳ aoriana, na roa arivo sy diman-jato sy roapolo andro ara-panoharana tatỳ aoriana, na “efitra” iray tatỳ aoriana, tamin'ny 1863, dia narian'ireo mpanao trano ny vato fehizoron'ny “fotoana fito.”

Ao amin'ny hetsika famaranan'ily anjely fahatelo, eo indrindra amin'ily teboka fifindrana avy ao Laodikia ho any Filadelfia, dia omena fitsapana iray izay ahitana fanekena ny fahotan'ny razana. Ny fitsapana momba ny fanorenana ho an'ireo razana dia ny “impito,” izay vato fehizoron'ny fanorenan'izy ireo. Moa va ny hetsika famaranana hanao tsinontsinona ilay didy tokana mifandray amin'ily daty fanorenana, tahaka ny nanaovan'ny razany tsinontsinona ny vato fehizoron'ny fanorenan'izy ireo?

Eny. Tena nanao izany indrindra tokoa izy ireo. Naveriny ny fahotan-drainy.

Ny razany dia tsy nanota tamin'ily daty fototra, satria ankoatra ny zavatra hafa dia mbola Filadelfiana ihany izy tamin'izany daty fototra izany. Ny razany dia tsy nahomby tamin'ny fizahan-toetra fototra niantefa taminy rehefa niova ho Laodikia izy ka nandà ny “fito heny” mbamin'ny fahazavana mitombo niaraka taminy.

Ny tsy fahombiazana fototra nahazo azy ireo tamin'ny 1863 dia nialohavan'ny fito taona niantsoan'i Kristy teo am-baravaran'ny fony Laodikeana. Ny fito taona dia tandindon'ny “fotoana fito” sy ny “efitra.” Rehefa tapitra ny “efitra” nanomboka tamin'ny 1856 ka hatramin'ny 1863, dia tsy nahavita ny fizahan-toetra fototra izy ireo.

Tamin'ny fahadisoam-panantenana voalohany tao amin'ny fihetsiky ny anjely fahatelo dia nanota ny vahoakan'Andriamanitra, tamin'ny nandavany ilay didy tokana izay mifandray mivantana amin'ily daty fototra. Nisafidy ny hampiditra faminaniana ara-potoana tao anatin'ny hafatra ara-paminaniana izy ireo, nefa fantany tsara fa tsy tokony hatao izany. Tamin'ny nanaovany izany dia naveriny ny fahotan'i Mosesy, tamin'ny tsy namoràny ny zanany lahy, sy ny fahotan'i Oza tamin'ny nikasihany ny fiara fanekena, izay fantany fa voarara taminy tsy hatao. Ny fihetsiky ny anjely fahatelo dia nanao izay fantany fa tsy marina! Raha misy maniry handoko hanarona izany zava-misy izany, dia ampiasao koa ny ambin'ny loko ao anaty kapoaka, hanaronana ny fahamarinana fa samy nanota i Mosesy sy i Oza, ary naneho fikomiana tamin'ny sitrapon'Andriamanitra, raha naneho an'ohatra ny fahadisoam-panantenana voalohany amin'ily farany indrindra amin'ny tsipika fanavaozana rehetra izy ireo—dia ilay tsipika fanavaozana izay notondroin'ny tsipika fanavaozana rehetra mialoha. Ny fanoharana momba ny fahadisoam-panantenana voalohany ao amin'ireo tsipika fanavaozana dia mitondra ny sonian'ny Alfa sy Omega, ary ny firaketana ao anatin'ny dia natao ho tombontsoan'ny vahoakan'Andriamanitra, na dia mandà tsy handray izany tombontsoa izany aza ny vahoakan'Andriamanitra.

Ny fihetsiketsehan' ilay anjely voalohany dia nomena fe-potoana fito taona, izay tandindon' ny tany efitr'i "fito heny", mba handraisana ny hafatry Laodikia miaraka amin' ny fahazavan' ny "fito heny". Ny ozon' ny "fito heny" dia ny ozona amin' ny fandroahana hiala amin' ny vavan' ny Tompo. Tamin' ny 1863, dia naverin' izy ireo ny asa fanorenana indray an' i Jeriko, asa izay nitondra "ozona". Ny fito taona nanomboka tamin' ny 1856 ka hatramin' ny 1863 dia fanehoana madinika ny fikomian' ny razan' ny Isiraely fahiny tao amin' ny fahotany, izay nitondra taminy ny ozon' ny "fito heny". Ny Isiraely maoderina dia namerina ny fahotan' ny razany tamin' ny 1863.

Ny fihetsiky ny anjely fahatelo dia tsy nahazaka ny fitsapana tamin' ilay fahadisoam-panantenana voalohany, tahaka izay nitranga tamin' i Mosesy sy Oza. Tamin' izany dia novonoina teny an-dalambe izy ireo nandritra ny vanim-potoanan' ny "efitra" naharitra telo andro sy tapany. Ankehitriny kosa dia amboarina ho vatana izy ireo amin' ny alalan' ny feon' ny Mpananatra. Ny feon' ny Mpananatra dia ampitaina amin' ny alalan' ny "feo" any an-efitra, ary ankehitriny izy ireo dia atrehin' ny fitsapana, tsy ny fametrahan' andro, fa ny amin' ny "fito heny." Efa tsy nahazaka ny fitsapana momba ny fametrahan' andro izy ireo.

Tsy sedraina izy ireo momba ny hoe mino ve izy fa fahamarinana manankery ny "fotoana fito", satria efa nanome fijoroana izy ireo teo aloha fa manaiky ny "fotoana fito" ho faminaniana manankery. Niaiky izy ireo fa mino ny faminaniana momba ny fanaparitahana dimy amby roa-polo sy roanjato sy arivo taona. Nefa mety tsy ho fantany fa misy fahazavana fizahan-toetra vaovao momba ny "fotoana fito". Mijoro eo amin' izay nijoroan' ny razany izy ireo tamin' ny taona 1856. Ny fahazavana vaovao dia izao: ny telo andro sy tapany ao amin' ny Apokalypsy toko fahiraika ambin' ny folo dia tsy hoe manondro fotsiny ny Revolisiona Frantsay, fa ankehitriny dia zava-misy amin' ny fahamarinana ankehitriny koa.

Moa va ny fampahafantarana ny tantara miafina momba ireo kotro-baratra fito sy ny fanokafana ny tombo-kase fahafito dia vavolombelona roa manamarika fa ankehitriny dia esorina ny tombo-kasen' ny Fanambaran' i Jesosy Kristy? Raha izany no izy, marina tokoa va fa ny bokin' ny Apokalypsy manontolo dia miresaka ny andro farany? Raha marina izany, dia ny telo andro sy tapany va no maneho ny fotoana fiandrasana ao amin' ny fanoharana ny amin' ireo virijina? Raha izany no izy, dia ny vahaolana hoe "impito" va no tena maneho didy tsy maintsy tanterahin' ireo izay nandray anjara tamin' ilay faminaniana tao Nashville tamin' ny 18 Jolay 2020?

Oay! Misy fitsapana ho anao! Ireo izay mifoha ka mahatsapa fa ao anatin' ny fotoana fiandrasana izy, moa ve tsy maintsy mibebaka noho ny fahotany sy ny fahotan-drainy amin' ny faran' ny telo andro sy tapany? Tena fahotana tokoa va ny tsy firaharahiana ilay didy mandrara ny hampiasa fotoana ao anatin' ny faminaniana?

Ho an' ireo izay nandray ny toerana fa ny faminaniana tsy tanteraka tao Nashville dia tamin' ny fomba iray no tanjona nokasain' Andriamanitra, ary izay niezaka nanohana izany filazana izany taorian' izany, dia ampiana fanamarihana iray hafa koa aho, ankoatra ny fahotana amin' ny fampiasana fotoana ao amin' ny faminanian' Andriamanitra. Ny zava-nitranga tamin' ilay faminaniana sandoka tao Nashville dia tsy fanehoana fikomiana tamin' ny didin' i Kristy tamin' ny 1844 fotsiny ihany, fa fihetsika iray koa izay nilaza tamin' ireo ivelan' ny Advantisma fa diso ireo

faminaniana hita ao amin'ny Fanahin'ny Faminaniana. Fanaratsiana natao tamin'ny soratra ao amin'ny Fanahin'ny Faminaniana izany. Izy io dia manome porofo ho an'ireo eo amin'izao tontolo izao fa ny soratr'i Ellen White dia manan-danja mitovy amin'ny soratr'i Joseph Smith, na an'i Nostradamus. Ny teny sarobidin'i Ellen White dia nohalotoina tamin'ny teny vetaveta avy amin'ny fikomianay. Tsy fikomiana tamin'i Kristy irery ihany izany, izay Tenin'Andriamanitra, fa tamin'izany fotoana izany koa dia fikomiana tamin'ny Fanahin'ny Faminaniana. Nenjahina i Jaona tany amin'ilay nosy atao hoe Patmo, tsy noho izy nametraka ny heviny maha-olombelona ho ambonin'ny Baiboly sy ny Fanahin'ny Faminaniana, fa noho izy nankatò ireo vavolombelona roa ireo.

Izaho, Jaona, izay rahalahinareo koa sy mpiombona aminareo amin'ny fahoriana sy amin'ny fanjakana ary amin'ny faharetan'i Jesosy Kristy, dia tany amin'ny nosy atao hoe Patmo noho ny tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy Kristy. Apokalypsy 1:9.

Naverintsika ny fahotan-drainantsika, dia Mosesy, tamin'ny fahadisoam-panantenantsika voalohany, ary mila miaiky izany isika. Mila miaiky izany isika, satria efa eo amin'ny 1856 isika ankehitriny. Misy fahazavana vaovao ankehitriny momba ny “impito,” tahaka ny tamin'izany andro izany. Eo amin'ny fifindrana avy amin'i Laodikia ho amin'i Filadelfia isika ankehitriny, tahaka ny nisy ny fihetsiketsehana tany am-piandohana teo amin'ny fifindrana avy amin'i Filadelfia ho amin'i Laodikia tamin'ny 1856. Tamin'ny 1856, ny razantsika dia nampiato ny famoahana ny fitomboan'ny fahalalana momba ny “impito.” Mety tsy ho vitantsika ny hanakana ny famoahana izany fahazavana izany, nefa azo antoka fa azontsika akatona amin'izany fahazavana izany ny varavaran'ny fontsika. Azontsika atao ny mody tsy mahita, tahaka ireo mpanorina Advantista mitandrana ny andro fahafito tany am-boalohany, fa tsy teo tokoa ilay vato, ka mbola hanohy ho tafintohina aminy ihany. Ny olantsika dia izao: tsy manana zato taona mahery isika hanotofana ny lohantsika ao anaty fasika, satria efa manomboka sahady ny fitsarana.

Raha avelantsika ny Alfa sy Omega hampianatra antsika amin'ilay foto-kevitra fa ny fiafaran'ny zavatra iray dia asehon'ny fiandohan'ny zavatra iray, dia ho hitantsika mora foana fa ny Alfa sy Omega dia maneho fa ny faminaniana momba an'i Nashville dia efa nanehoana tandindona tamin'ny alalan'ny razantsika. Rehefa manaiiky izany fahamarinana izany isika, dia hifanehatra amin'ny zava-misy fa hatramin'ny nanambaràna ilay faminaniana, ny ezaka rehetra natao hamokarana karazana lojikan'olombelona hanamarinana ilay faminaniana tsy tanteraka dia tsy inona fa ravin'aviavy ihany. Amin'izay dia ho hitantsika fa Andriamanitra dia tsy niara-nandeha tamintsika fony isika tao amin'ny tanin'ny fahavalo. Tao Izy, saingy tamin'ny heviny ihany hoe nandondona teo am-baravaran'ny fo Izy, nitady fidirana. Raha esorina ilay ravin'aviavin'ny lojikan'olombelona, dia mety ho hitantsika koa fa ny fandavana, na ilay lojikan'olombelona tsy lavorary izay nampiasaintsika hanamarinana ny faminaniana momba an'i Nashville, dia porofo fa nandeha nifanohitra tamin'i Kristy isika.

Tamin'ny taona 1856, ny Advantisma Filadelfiana dia niova ho Laodikia, ary fantatr'izy ireo izany. Nohamafisin'ny Tompo izany tamin'ny alalan'ny tenin'ilay mpaminanivavy sy ny vadiny. Nitsangana teo am-baravaran'ireo fo Laodikianina ireo Kristy ka nanolotra ny hiditra sy hiara-hisakafo amin'izy ireo. Ny sakafo izay nentiny hohanina tamin'izany fiaraha-misakafo izany

dia ny vato fehizoron'ny “fito andro”. Nandà izy ireo.

Tamin'ny taona 2023, ny fihetsehana farany dia mihoatra avy ao Laodikia mankany Filadelfia ankehitriny, fa ny fiangonana fahavalo dia avy amin'ireo fiangonana fito. Ny Tompo Alfa sy Omega no nanamarina izany tamin'ny alalan'ny teniny momba ny “fahamarinana.” I Kristy izao dia mitsangana eo am-baravarana'ireo taolana maina vao maty, manolotra ny hiditra sy hiara-mihinana aminy; ary ny sakafo iriny hozaraina amin'izy ireo dia ilay sakafo mitovy indrindra izay niezahany nozaraina tamin'ny razany tamin'ny 1856. Tsy ny fototra sy ny rafitry ny foto-pampianaran'ny “fito heny” fotsiny izany, tahaka izay natao ho an'ny razany tamin'ny 1856. Tsia, fa ilay fanafody mangidy amin'ny “fito heny” izany, ary io fanafody io dia mitaky karazam-panetre-tena izay matetika sarotra telomina.

Ary tonga tamiko indray ny tenin'i Jehovah nanao hoe: Ry zanak'olona, ilazao amin'ny andrianan'i Tyro hoe: Izao no lazain'i Jehovah Tompo: Satria niavonavona ny fonao ka nanao hoe ianao: Andriamanitra aho, mipetraka eo amin'ny sezan'Andriamanitra eo afovoan'ny ranomasina aho; nefa olona ihany ianao, fa tsy Andriamanitra, na dia ataonao tahaka ny fon'Andriamanitra aza ny fonao. Indro, hendry noho Daniela ianao; tsy misy zava-miafina azony afenina aminao. Ezekiel 28:1–3.

Angamba isika izay nandray anjara tamin'ilay faminaniana tao Nashville dia hendry noho i Daniela?

Tamin'ny taona voalohany nanjakany dia nahafantatra tamin'ny boky aho, dia Daniela, ny isan'ny taona izay nahatongavan'ny tenin'i Jehovah tamin'i Jeremia mpaminany, fa hahatanteraka fitopolo taona amin'ny fandravana an'i Jerosalema Izy. Ary nitodika tamin'i Jehovah Andriamanitra aho hitady Azy tamin'ny vavaka sy fifonana, niaraka tamin'ny fifadian-kanina sy lamba fisaonana ary lavenona. Ary nivavaka tamin'i Jehovah Andriamanitra aho ka nanao fiaikena hoe: Tompo ô, Andriamanitra lehibe sy mahatahotra, izay mitandrina ny fanekena sy ny famindram-po ho an'izay tia Azy sy ho an'izay mitandrina ny didiny, efa nanota izahay, ka nanao heloka, nanao ratsy ary nikomy aza tamin'ny nialanay tamin'ny lalànao sy ny fitsipikao. Ary tsy nihaino ny mpanomponao mpaminany koa izahay, izay niteny tamin'ny anaranao tamin'ny mpanjakanay sy ny mpanapakay ary ny razanay sy ny vahoaka rehetra tamin'ny tany. Tompo ô, Anao ny fahamarinana, fa anay kosa ny fahafaham-baraka, tahaka izao anio izao: dia amin'ny lehilahin'ny Joda sy amin'ny mponina any Jerosalema ary amin'ny Isiraely rehetra, na izay akaiky na izay lavitra, eran'ny tany rehetra izay nandroahanao azy, noho ny fahadisoany izay nandaniany taminao. Tompo ô, anay ny fahafaham-baraka, dia anay sy ny mpanjakanay sy ny mpanapakay ary ny razanay, satria efa nanota taminao izahay. An'i Jehovah Andriamanitray ny famindram-po sy ny famelan-keloka, na dia nikomy taminy aza izahay; ary tsy nankatò ny feon'i Jehovah Andriamanitray izahay mba handeha araka ny lalàny, izay napetrany teo anoloanay tamin'ny alalan'ny mpanompony mpaminany. Eny, ny Isiraely rehetra efa nandika ny lalànao ka nivily mba tsy hihaino ny feonao; koa naidina taminay ny ozona sy ny fianianana izay voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy mpanompon'Andriamanitra, satria efa nanota taminy izahay. Ary nohamafisiny ny teniny izay nolazainy hanohitra anay sy ny mpitsaranay izay nitsara anay, tamin'ny nitondrany loza lehibe tamintsika; fa tsy nisy natao tany ambanin'ny lanitra rehetra tahaka izay natao tamin'i

Jerosalema.

Araka ny voasoratra ao amin'ny lalàn'i Mosesy, dia tonga tamintsika izao loza rehetra izao; nefa tsy nanao fivavahana teo anatrehan'i Jehovah Andriamanitsika isika mba hialantsika amin'ny helotsika sy hahazoantsika fahalalana ny fahamarinanao. Koa izany no niambenan'i Jehovah ny loza ka nahatongavany tamintsika; fa marina Jehovah Andriamanitsika amin'ny asany rehetra izay ataony; satria tsy nankatò ny feony isika. Ary ankehitriny, Tompo ô, Andriamanitsika, izay namoaka ny olonao niala tany amin'ny tany Egypta tamin'ny tanana mahery ka nahazoanao laza, tahaka izao anio izao; efa nanota izahay, efa nanao ratsy izahay. Tompo ô, araka ny fahamarinanao rehetra, mifona aminao aho, aoka hiala amin'ny tanànanao, dia Jerosalema, tendrombohitrao masina, ny fahatezeranao sy ny fahaviniranao; satria ny fahotanay sy ny heloky ny razanay no nahatonga an'i Jerosalema sy ny olonao ho fanaratsiana eo imason'izay rehetra manodidina anay. Koa ankehitriny, ry Andriamanitra ô, henoy ny fivavahan'ny mpanomponao sy ny fifonany, ary ampamirapirato ny tavanao amin'ny fitoeranao masina izay lao, noho ny amin'ny Tompo. Ry Andriamanitra ô, atongilano ny sofinao ka mihainoa; sokafy ny masonao ka jereo ny faharavanay sy ny tanàna izay antsoina amin'ny anaranao; fa tsy noho ny fahamarinanay no anolorantsika ny fifonanay eo anatrehanao, fa noho ny haben'ny famindram-ponao. Tompo ô, henoy; Tompo ô, mamelà; Tompo ô, mihainoa ka manaova; aza ela, noho ny amin'ny tenanao ihany, ry Andriamanitra ô; fa ny tanànanao sy ny olonao dia antsoina amin'ny anaranao. Ary raha mbola niteny sy nivavaka ary niaiky ny fahotako sy ny fahotan'ny oloko Isiraely aho, sady nanolotra ny fifonako teo anatrehan'i Jehovah Andriamanitra noho ny tendrombohitra masin'Andriamanitra, eny, raha mbola niteny teo am-pivavahana aho, dia i Gabriela ilay lehilahy izay hitako tao amin'ny fahitana tany am-piandohana, nirahina hanidina faingana, ka nanendry ahy tamin'ny fotoana fanatitra hariva. Ary nanazava tamiko izy sady niteny tamiko ka nanao hoe: Ry Daniela ô, ankehitriny dia nivoaka aho hampahafantatra anao ny fahaizana sy ny fahazavan-tsaina. Daniela 9:2–22.